

بررسی ۴۰ مورد همکاری فناورانه بین شرکت های ایرانی

دکتر رضا اسدی فرد - رئیس مرکز شرکت ها و موسسات دانش بنیان معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری

بزرگ صنعتی به عنوان متقاضی فناوری فراهم شده است.

به عنوان مثال در امریکا اصلی ترین آرزوی اغلب شرکت های فناوری محور رسیدن به حدی از جذابیت اقتصادی است که یک شرکت بزرگ را به خرید آنها ترغیب کند که در این زمینه از اصطلاح اکتساب یا Acquisition استفاده می شود. اهمیت همکاری های فناورانه بین شرکت های نوپا و شرکت های صنعتی به حدی است که رویکرد اغلب شرکت های بزرگ و همچنین سیاستگذاران نوآوری را به سمت نوآوری باز تغییر داده است.

نوآوری باز به معنی باز کردن درهای سازمان ها و شرکت های بزرگ به روی ایده های نوآورانه و فناوری های جدید از بیرون است. به عبارت دیگر، سازمان و بنگاه های صنعتی

حدود ۷۵۰۰ شرکت دانش بنیانی که در حوزه های دانش بنیان هاردتک فعالیت دارند، چگونه باید راه خود را به بازار پیدا کنند؟ و از چه مسیریایی می توانند به بزرگ شدن اقتصاد کشور کمک کنند؟ شرکت های دانش بنیان اگرچه به صورت بالقوه می توانند به عنوان عامل پیوند بین دانشگاه و صنعت عمل کنند اما اگر بخواهند مسیر مستقل کسب و کار خود را ایجاد کنند و درگیر همه حلقه های زنجیره ارزش، از توسعه فناوری گرفته تا تولید، بازاریابی و فروش شوند، احتمال شکست شان بسیار بیشتر از شانس موفقیت شان خواهد بود، چرا که حتی اگر بتوانند مسیر سنگلاخ تجاری سازی و تولید را طی کنند و محصول خود را به بازار برسانند، نخواهند توانست سهم قابل توجهی از بازار را به دست آورند و بازی را به رقبای سنتی مسلط بر کانال های بازار و شبکه های فروش خواهند باخت.

آنچه در دنیا موجب شده، دانش و فناوری سهم عمده ای در اقتصادهای مبتنی بر نوآوری داشته باشد، حاصل کسب و کار مستقیم خود شرکت های فناوری محور نیست، بلکه نتیجه قرار گرفتن نوآوری این شرکت ها در بستر تولید و تجارت شرکت های بزرگ و بین المللی است.

بخشی از موفقیت کشورهای پیشرو در دستیابی به اقتصاد مبتنی بر نوآوری، نتیجه زیست بوم مناسبی است که در این کشورها برای همکاری فناورانه بین شرکت ها نوپای دارنده فناوری و شرکت های

”

نوآوری باز به معنی باز کردن درهای سازمان ها و شرکت های بزرگ به روی ایده های نوآورانه و فناوری های جدید از بیرون است.